

Strijd mee
voor gezonde lucht
en gezonde longen

Waar moet ik op letten?

Het RS virus en een longontsteking bij jonge kinderen

Gesnotter, hoesten, kortademig:

kleintjes hebben snel iets te pakken. Zeker met andere kinderen in de buurt. Meestal is dat alleen vervelend en gaat het vanzelf weer over. Maar soms verloopt een infectie ernstiger.

Het RS virus en een longontsteking komen veel voor bij jonge kinderen. Waar moet je op letten en wanneer moet je echt naar de huisarts? Daar gaat dit boekje over.

Het RS virus: ze krijgen het bijna allemaal

Zo'n 95 procent van de kinderen loopt een infectie op met het RS virus.

Gelukkig blijft het meestal bij wat gesnotter, maar vooral kleintjes kunnen heel benauwd worden.

Heel besmettelijk

Het RS virus veroorzaakt infecties van de luchtwegen, zoals neus, keel, luchtpijp en longen. Het virus is vooral actief van oktober tot maart en is heel besmettelijk. Contact met het RS virus is moeilijk te voorkomen. Het wordt overgedragen via kleine druppeltjes in de lucht of contact met bijvoorbeeld handen of speelgoed. Niet zo gek dus, dat vrijwel alle kinderen er vroeg of laat mee in aanraking komen.

Symptomen

Een infectie met het RS virus begint met een verstopte neus en hoesten, soms met wat verhoging. Meestal blijft het daarbij, maar vooral bij jonge baby's kan het RS virus benauwdheid veroorzaken. Dat komt doordat de kleinste luchtwegen die zuurstof naar de longblaasje voeren, ontstoken raken. Dit heet bronchiolitis of verkoudheid van de longen. De slijmvliezen zwellen op en produceren veel slijm. Heeft je baby het erg benauwd dan zal hij zijn neusvleugels wijd sperren. Dit heet neusvleugelen. Vaak gaat dit gepaard met slecht eten en drinken. Soms ademt je kind piepend of zagend. Bij inademen trekt de huid tussen de ribben naar binnen. In de meeste gevallen heeft hij verhoging (< 38°C), maar geen hoge koorts. Bij deze symptomen waarschuw je altijd de huisarts.

Ga ook onmiddellijk naar de huisarts als je deze symptomen ziet:

- Je kind stopt soms opeens een paar seconden met ademen.
- Sufheid: je kind lijkt slaperig en is moeilijk te wakken.
- Je kind eet of drinkt helemaal niet meer.
- Cyanose: bleke of blauwige kleur van de lippen en nageltjes.

Behandeling

Het is naar om je kind zo ziek te zien, maar de meeste infecties met het RS virus verlopen mild en gaan vanzelf over. Hou in de gaten of je kind het niet erg benauwd heeft en voldoende drinkt. Zorg daarnaast voor voldoende rust. Heeft je kind koorts of pijn, dan kun je paracetamol of een pijnstiller speciaal voor kinderen geven.

Ziekenhuisopname

Soms is een infectie met het RS virus zo ernstig dat opname in het ziekenhuis nodig is. Dit gebeurt jaarlijks bij zo'n 1500 à 2000 baby's. Indien nodig krijgt je kind daar extra zuurstof en vocht toegediend.

Gevolgen

Als je kind het RS virus heeft gehad, is de kans iets groter dat dit nogmaals gebeurt. Ook blijven de luchtwegen een periode lang gevoeliger voor infecties. De helft van alle opgenomen kinderen heeft in de eerste jaren erna geregeld last van een piepende ademhaling.

Linda Tjerkstra

‘Ik voelde me zo machteloos’

Linda Tjerkstra (34) schrok enorm toen haar dochtertje Sanne (toen zes maanden) moest vechten om adem te halen.

‘Sanne is vier weken te vroeg geboren en nog steeds een kleintje. Dat maakt haar toch extra kwetsbaar. We hebben vier kinderen en ik raak heus niet in paniek van een verkoudheid, maar Sanne haalde ineens zo ‘zagend’ adem. Op gegeven moment werd haar lijfje zelfs helemaal slap. Ik belde de huisarts en mocht gelukkig direct komen. Hij overlegde met een kinderarts en ze besloten dat Sanne niet naar het ziekenhuis hoefde. Het was een flinke verkoudheid, dachten ze. Wel kreeg ik een puffer met salbutamol mee. Die nacht was een ramp, ze kreeg meer dan 40°C koorts en had duidelijk moeite met ademen. Ik durfde gewoon niet te slapen. Sanne kon alleen slapen als ze een beetje rechtop zat, dus heb ik de hele nacht met haar in de huiskamer gezeten.

Toen mijn man haar de volgende dag na de fles wilde laten boeren, zei hij: ‘Ze stopt af en toe met ademen.’ Terwijl ik de doktersdienst nog aan de lijn had, zat mijn man al in de auto naar het ziekenhuis. Daar namen de artsen haar meteen over en

kreeg ze zuurstof. Ze had een RS infectie en niet zo’n beetje ook. Ik bleef bij de andere drie kinderen die best overstuurd waren. Die nacht heb ik weer geen oog dicht gedaan, ik voelde me zo machteloos. De volgende ochtend ging het gelukkig beter met haar, maar aan het eind van de dag kreeg ik een onrustig gevoel. Ik ging naar het ziekenhuis en mijn gevoel klopte: Sanne was weer aan het vechten. Mijn man had niet eens tijd gehad om me te bellen, zo snel was het gegaan. Ze liep blauw aan en we kregen geen contact met haar. Gelukkig knapte ze na een paar uur op en daarna heeft ze geen terugval meer gehad. Na vijf dagen mocht ze mee naar huis. De maanden daarna was ik een soort waakhond voor Sanne: wie maar een beetje snotterde, mocht niet bij haar in de buurt komen. Door deze ervaring weet ik nog beter dat ik altijd op mijn moedergevoel moet af gaan.’

**tip van
Linda**
‘Luister goed
naar je gevoel’

tip van Pieter
'Ga tijdig naar de huisarts. Zodra Marin hulp kreeg, knapte ze snel weer op'

Marin was pas zeven weken oud toen ze in het ziekenhuis belandde. Dat was flink schrikken voor haar vader Pieter van der Pruik (31).

'Marin huilde de eerste weken na haar geboorte best veel in de avonduren, maar ineens was ze een stuk stiller. 'Lekker rustig zo', grapt mijn vrouw Daniëlle en ik nog tegen elkaar. We merkten wel dat ze slijm in haar luchtwegen had en veel hoestte. Maar verder was ze nog zichzelf, dus maakten we ons niet te veel zorgen. Kian, ons zontje van toen drie, is ook regelmatig verkouden of griepig. Na een week merkten we dat Marin steeds slechter ging drinken. Toen ze een dag later helemaal niet meer dronk, ging Daniëlle met haar naar de huisarts. Die twijfelde, maar stuurde ons toch door naar het ziekenhuis. Daar bleek het zuurstofgehalte in haar bloed te laag. Ze had het RS virus en moest misschien aan de beademing. Ik had er nog nooit van gehoord en moest googlen wat het was.'

Pieter van de Pruik

'Ik had nog nooit van het RS virus gehoord'

Toen ik in het ziekenhuis aankwam, kreeg ze gelukkig alleen extra zuurstof via twee slangetjes in haar neus en sondevoeding. Maar de schrik zat er flink in. Ze is met 37 weken geboren en was nog zo klein en kwetsbaar. Gelukkig zagen we op de monitor dat het zuurstofgehalte al snel weer naar honderd procent ging.

Na vier dagen werd Marin van het zuurstof gehaald om te zien of ze zelf goed genoeg kon ademen. 'Kom op meid', zei ik, maar zag haar zuurstofgehalte direct inzakken op de monitor. Ze moest nog langer in het ziekenhuis blijven. Zelf had ze er niet zo'n last van, ze sliep veel. Daniëlle bleef zo'n beetje 24 uur per dag bij haar en ik kwam samen met Kian op bezoek. Die vond het ook wel prima, want er was genoeg lego in het ziekenhuis om mee te spelen.

Na acht dagen kon Marin weer goed zelfstandig ademen en mocht ze naar huis. We kregen zoutoplossing mee tegen het slijm, maar het ging eigenlijk meteen heel goed met haar. Achteraf gezien hadden we eerder met haar naar de huisarts moeten gaan. We zijn wat alerter geworden, want de kans bestaat dat het terugkomt. Maar inmiddels is ze een stevige meid van negen kilo, dus we maken ons niet te veel zorgen.'

Jorinde Kieser

‘Bij elk geluidje zat ik rechtop in bed’

tip van Jorinde
‘Schrijf op hoeveel je kind drinkt, plast en poept en of het koorts heeft’

Bij Eaen, het zoontje van Jorinde Kieser (39), speelde vooral het risico op uitdroging een rol.

‘Zeven weken na z’n geboorte werd Eaen snotterig en hangerig. Een paar dagen later begon hij ook over te geven. Gelukkig was hij een achtponder bij geboorte, dus hij kon wel wat hebben. Ik gaf hem kleinere hoeveelheden melk per keer en hield in een schriftje bij hoeveel hij dronk, of hij had gespuugd, wat zijn temperatuur was en wanneer hij plaste en poepte.

Toen zijn ademhaling begon te piepen, ging ik toch maar langs de huisarts. Hij vond dat we het nog wel een nachtje konden aankijken. Als Eaen ’s nachts slechter werd, moesten we wel direct naar het ziekenhuis. Ook kreeg ik het advies om zijn luiers te wegen om te checken of hij nog wel plaste. De nacht kwam hij redelijk door, maar de volgende ochtend kreeg ik hem nauwelijks wakker. Hij deed z’n ogen open en viel meteen weer in slaap. De huisarts stuurde ons door naar het ziekenhuis en Eaen moest blijven.

Gelukkig hoefde Eaen niet aan het zuurstof. De artsen waren vooral bezorgd dat hij misschien

uitgedroogd was door het spugen. Ze waren heel blij dat ik alles secuur had bijgehouden.

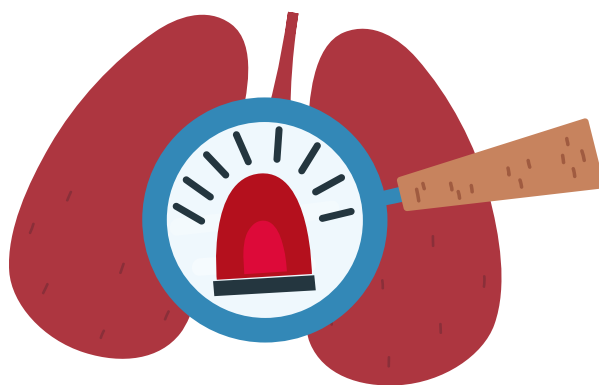
Voor mezelf was dat trouwens ook heel handig.

Door de stress vergeet je snel details en nu kon ik alle vragen zo beantwoorden.

Eaen vond het allemaal prima in het ziekenhuis.

Hij sliep veel en betoverde tussendoor de verpleging met zijn lachjes. Maar voor ons dochtertje was het een drama. Zij kan er helemaal niet tegen als er iets is met haar broertje en moest steeds heel erg huilen als ze hem zag. Mijn man heeft haar daarom maar niet meer meegenomen naar het ziekenhuis.

Na twee nachtjes mochten we weer naar huis. Ik was erg blij om mijn dochtertje te zien en weer naar buiten te kunnen. De eerste twee nachten thuis zat ik bij elk geluidje rechtop in bed, maar het ging prima. Wel heb ik begrepen dat zijn luchtwegen nog een tijd een zwakke plek kunnen blijven. Hij is ook best snel snotterig, maar tot nog toe blijft het daar gelukkig bij.’

Longontsteking: ga altijd naar de huisarts

Van een longontsteking kunnen zeker kleintjes ernstig ziek worden. Ga dus altijd direct naar de huisarts als je vermoedt dat je kind een longontsteking heeft.

Wat is een longontsteking?

Bij een longontsteking zijn de kleinste vertakkingen diep in de longen ontstoken, evenals de longblaasjes. De longblaasjes zorgen dat zuurstof wordt opgenomen door het bloed. Een longontsteking kan worden veroorzaakt door een virus of bacterie. Een gewone verkoudheid of griep kan de aanleiding zijn. In Nederland krijgen ieder jaar zo'n 25.000 kinderen (0-9 jaar) een longontsteking.

Symptomen

De belangrijkste symptomen van een longontsteking zijn: hoesten, koorts en een snelle ademhaling.

De meeste kinderen zijn behoorlijk ziek van een longontsteking. Symptomen variëren per kind maar veel voorkomend zijn:

- benauwdheid of kortademigheid
- ophoesten van slijm, soms met wat bloed
- vermoeidheid
- koorts
- rillen en klappertanden
- minder actief
- slecht drinken

Vermoed je dat je kind een longontsteking heeft? Ga zo snel mogelijk naar de huisarts. Kleintjes kunnen van een longontsteking in een korte tijd heel benauwd raken.

Diagnose

De huisarts kan vaak met behulp van een stethoscoop horen of er inderdaad een ontsteking zit. Vocht in de longen maakt namelijk een krakend geluid. Ook klopt de arts op de plek waar de longen zitten, omdat ontstekingen voor een gedempt geluid zorgen. Bij twijfel kan er een röntgenfoto van de longen worden gemaakt in het ziekenhuis.

het RS virus wordt gemeten hoeveel zuurstof je kind in zijn bloed heeft. Is dit te laag, dan krijgt hij extra zuurstof.

Als je kind uitgedroogd is en zelf onvoldoende kan drinken, dan wordt via de neus een maagsonde aangebracht. Als je kind geen zuurstof meer nodig heeft, mag hij weer naar huis. Meestal is dat na een paar dagen, soms iets langer.

Behandeling

Antibiotica helpen een bacteriële infectie te bestrijden. Aan een virale infectie kan de huisarts weinig doen. Dan is het een kwestie van uitzieken. Vaak is de oorzaak niet precies bekend en schrijft de huisarts standaard antibiotica voor. Jonge kinderen met een longontsteking worden meestal opgenomen in het ziekenhuis. Net als bij een infectie met

Beter worden

Herstel van een longontsteking duurt meestal twee tot drie weken, als je kind verder gezond is. Je kind houdt er doorgaans geen longschade aan over. De hoest kan nog wel weken aanhouden. Het kan wel zes tot acht weken duren voordat de conditie van je kind weer op peil is.

tip van Rick

'Let goed op het gedrag van je kind. Als het verandert, trek aan de bel'

Sandra Naber (31) en Rick Medendorp (29) dachten dat het wel meeviel toen hun dochter Amy van acht maanden wat hangerig was, maar ze bleek en longontsteking te hebben.

Rick: 'We waren een beetje allergisch geworden voor artsen en ziekenhuizen, doordat we voor Amy's geboorte al door de medische molen moesten. Ze dachten dat ze allerlei afwijkingen had, maar uiteindelijk was er niets aan de hand. Ik denk dat we daarom niet zo snel naar een arts toe rennen, het vertrouwen was een beetje weg.'

Sandra Naber

'We dachten: ach gewoon een griepje'

Sandra: 'Ook zijn we allebei nogal nuchter, dus toen Amy koorts kreeg en hangerig werd, dachten we: ach gewoon een griepje. Toen ik mijn moeder een foto appte van Amy vond ze dat ze er erg slecht uitzag. Ze is verpleegkundige, dus ze heeft er kijk op. 'Ga nou naar de huisarts', appte ze terug. Omdat

we zelf ook ziek waren, is uiteindelijk mijn schoonmoeder met Amy gegaan. De huisarts stuurde haar met spoed door naar het ziekenhuis en daar moest ze direct aan het zuurstof vanwege een fikse longontsteking. Mijn schoonmoeder belde me op met de boodschap dat we direct moesten komen. Nog steeds dacht ik dat het wel zou meevallen. Rick was beroerder dan ik en bleef in de eerste instantie thuis. Maar toen ik haar zag, schrok ik behoorlijk.'

Rick: 'Ze heeft in totaal vijf dagen zuurstof gekregen. Soms haalden ze haar er even af, maar dan werd ze direct benauwd. Ze wilde ook alleen maar slapen. We zijn 24 uur per dag bij haar geweest. Na een antibioticakuur knapte ze gelukkig op.'

Sandra: 'Ik heb me er vervelend over gevoeld dat we het zo hebben onderschat. Ik wist ook echt niet dat het zo snel kan gaan. Bij volwassenen duurt het een tijd voordat een longontsteking zo ernstig is, maar bij kleintjes dus niet.'

Rick: 'Ik heb ervan geleerd om heel goed op Amy's gedrag te letten. Zodra ze heel hangerig wordt, trek ik nu aan de bel. Liever tien keer te vaak naar de arts dan één keer te weinig.'

Janneke Lagrouw

‘Ik heb spijt dat ik niet wat meer heb doorgepakt’

**tip van
Janneke**
‘Laat je niet
afschepen als je
het niet vertrouwt’

Sem, het zontje van Janneke Lagrouw (36), had een longontsteking en het RS virus en belandde in het ziekenhuis.

‘Het begon met hoesten met steeds meer slijm. Ook had Sem koorts en wilde niet meer drinken. Bovendien had hij een rare rode uitslag. Hij voelde zich zo beroerd, dat hij alleen maar wilde slapen. Telkens als hij wakker werd, deed hij heel even zijn oogjes open en viel weer in slaap. Hij was bijna vijf maanden en ik weet dat kleintjes snel ziekig zijn, maar ik maakte me veel zorgen. Hij had zulke heftige hoestbuien dat ik tekens dacht: als hij er maar weer uitkomt. Ik belde de huisarts, maar de assistente zei dat ik moest terugbellen als hij 24 uur niet had gedronken. Dat was op een paar uur na zo, dus achteraf heb ik spijt dat ik niet wat meer heb doorgepakt. Ik had meer op mijn moedergevoel moeten vertrouwen.

De volgende ochtend werden we direct doorverwezen naar het ziekenhuis. Omdat de artsen zijn rode uitslag niet vertrouwden, moest hij in een isoleerkamer liggen. Ze zijn er

nooit achter gekomen wat die uitslag nou was, mijn oudste dochter had het ook. Gelukkig ging het vanzelf weer over. Sem had het RS virus en een longontsteking. Hij kreeg extra zuurstof, sondevoeding en antibiotica. Gelukkig knapte hij heel snel op, al had hij nog wel erge hoestbuien. Ik vond het naar dat hij in het ziekenhuis lag, maar was ook opgelucht dat ik de zorg uit handen kon geven. Mijn man en ik mochten de hele tijd bij hem zijn en dat was heel fijn. Gelukkig konden mijn ouders onze andere twee kinderen opvangen. Na vijf dagen mocht Sem weer naar huis. Het ging veel beter met hem, maar hij heeft nog best lang gehoest. Ook vonden ze bij het consultatiebureau dat hij piepend ademende, dus hebben we hem nog een tijdje een pufje met salbutamol gegeven. Het gaat nu goed met hem, maar ik ben wel een beetje bezorgd over de wintermaanden.’

Per (4), het zontje van Myrke van der Does (38), werd twee keer opgenomen in het ziekenhuis omdat hij zo benauwd werd.

'Nu weet ik waar ik alert op moet zijn: als zijn neusvleugels wijd uit staan tijdens het ademen en het kuiltje in zijn hals naar binnen trekt. Dat betekent dat ademen kracht kost en Per dus benauwd is. Ik heb twee oudere kinderen, maar dat heb ik nooit geweten! Ik zag natuurlijk wel dat Per niet helemaal lekker was. Maar hij wilde nog steeds graag spelen, dus het leek me niet ernstig. Mijn ex is bezorgder dan ik en ging toch even met hem naar de huisarts. Al snel kreeg ik een telefoontje: 'We moeten naar het ziekenhuis.' Daar viel Per steeds maar in slaap, terwijl hij normaal gesproken niet naar bed te krijgen is. Toen maakte ik me wel echt zorgen. Zijn zuurstofgehalte bleek te laag en Per kreeg zuurstof toegediend. Gelukkig knapte hij snel op en mochten we dezelfde dag weer naar huis. Wel kregen we een puffer mee met een luchtwegverwijder. Een maand later was Per opnieuw heel benauwd. Hij was op dat moment bij mijn ex en die ging met hem naar een ander ziekenhuis bij hem in de buurt. Daar testten ze hem op het RS virus en dat bleek hij te hebben. Die test hadden ze eerder niet gedaan.

Myrke van der Does

'Hij viel steeds in slaap'

Weer kreeg hij zuurstof en hij moest een paar nachtjes in het ziekenhuis blijven. De tweede dag kreeg hij hoge koorts. Dit gaat niet goed, dacht ik en ook de artsen vertrouwden het niet. Er werd een foto gemaakt waaruit bleek dat hij ook een longontsteking had. Gelukkig sloegen de antibiotica aan. Na vijf dagen mocht Per weer mee naar huis. Dat ik heb geleerd waar ik op moet letten, voelt heel prettig. Mocht het nog eens misgaan, dan onderneem ik direct actie. Ook weet ik nu dat mijn kind gewoon door blijft spelen als hij ziek is.'

tip van Myrke
'Weet op welke signalen je moet letten'

Wat kun je zelf doen?

Natuurlijk zou je het liefste willen dat je kind nooit ziek is.

Helaas komt het toch voor. Dit kun je zelf doen om besmetting te voorkomen en de genezing te versnellen als je kind eenmaal ziek is.

Extra hygiëne helpt

Het is heel lastig om te voorkomen dat je kind een virus oploopt. Zeker in de maanden oktober tot maart heerst er van alles. Maar extra letten op de hygiëne helpt wel. Hoest of nies het liefst uit de buurt van je kind, met een hand voor je mond en dan handen wassen. Of nies in de plooi van je elleboog. Maak speelgoed schoon en was baby- en kinderkleding en beddengoed regelmatig. Probeer andere volwassenen en kinderen met verkoudheden uit de buurt van je kind te houden. Laat ze je kind geen kusjes geven.

Voldoende rust

Voldoende slaap helpt de natuurlijke weerstand om virussen en bacteriën te bestrijden. Zorg dus voor voldoende rust. Is je kind ziek, leg het dan in bed als hij wil slapen. Als ademen moeizaam gaat door te veel slijm, kan het fijner voor je kind zijn om wat rechterop te liggen. Hou bezoek even af en zorg dat spelende kinderen de rust niet verstoren.

Voorkom uitdroging

Doordat alle energie naar het ademen gaat en slijm in de weg zit, willen kinderen vaak minder drinken. Zeker als ze koorts hebben of overgeven, kunnen ze daardoor snel uitdrogen. Kinderen onder de twee jaar komen al binnen 24 uur in de gevarenzone. Belangrijke signalen zijn: aanzienlijk minder plassen en gewichtsverlies. Vuistregel: bij twee droge luiers na elkaar. Vaak gaat dit samen met donkergele urine, sufheid, hoofdpijn, ingezonken ogen en fontanel, een droge mond en lippen en weinig tranen bij het huilen.

Hoestdrank

Het is niet bewezen dat kinderen sneller herstellen van hoestdrankjes en slijmoplossende middelen. Maar je kind slaapt er misschien wel beter door. Vraag jouw apotheek om advies wat je jouw kind mag geven.

Ga naar de huisarts als je kind tekenen van uitdroging toont.

Hoeveel moet je kind drinken?
Dit zijn de richtlijnen:

- **Tot zes maanden:** circa 150 ml per kilo lichaamsgewicht per dag.
- **Vanaf zes maanden:** circa 100 ml per kilo lichaamsgewicht per dag.
- **Vanaf één jaar:** zes tot zeven bekers per dag van circa 75 ml.

Medicijnen

Bij koorts of pijn mag een kind een paracetamol of andere speciale pijnstillers voor jonge kinderen. Een longontsteking wordt vaak bestreden met een antibioticakuur. Maak deze altijd af, ook al voelt je kind zich beter. Anders kunnen de bacteriën er ongevoelig voor worden. Dit heet resistentie. Voelt je kind zich na drie dagen nog niet beter? Neem dan contact op met de huisarts. Het kan zijn dat jouw kind een andere antibioticakuur nodig heeft.

Maak een antibioticakuur altijd af

Niet roken

De longen van kinderen zijn kwetsbaar en verdienen bescherming. Sigarettenrook is slecht voor de weerstand en irriteert de longen van je kind. Voorkom blootstelling aan rook. Dit is niet alleen belangrijk om longziekten in het algemeen te voorkomen, maar zeker bij herstel van een verkoudheid, RS virus of longontsteking. Jouw kind kan het anders nog benauwder krijgen dan hij al is.

Strijd mee
voor gezonde lucht
en gezonde longen

feiten & cijfers

Op tweejarige leeftijd heeft 95% van de kinderen antistoffen tegen het RS virus.

In Nederland worden jaarlijks 1.500 tot 2.000 kinderen opgenomen in het ziekenhuis vanwege besmetting met het RS virus.

RS virus is de afkorting van Respiratoir Syncytieel Virus

Te vroeg geboren (<37 weken) baby's lopen extra risico op een infectie met het RS virus.

De helft van alle opgenomen kinderen met het RS virus heeft in de eerste jaren ernstige last van een piepende ademhaling.

Kleintjes met een longontsteking worden vaak een paar dagen in het ziekenhuis opgenomen.

De kans op longontsteking is het grootst bij kinderen jonger dan één jaar, omdat hun afweer nog in ontwikkeling is.

De medische term voor longontsteking is pneumonie.

In Nederland krijgen ieder jaar ruim 25.000 kinderen (0 - 9 jaar) een longontsteking.

Bij een longontsteking kan het wel zes tot acht weken duren voordat de conditie van je kind weer op peil is.

advieslijn denkt mee

Heeft u een vraag over uw longziekte, dan kunt u ons bellen (0900) 227 25 96 (€ 0,50 per gesprek) (ma t/m vr van 9.00 tot 17.00 uur).
Of mail naar advieslijn@longfonds.nl.

Volg ons op:

longfonds.nl